

Arrest

nr. 273 894 van 9 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1994.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen in september 2021. Op 22 september 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in. Ook de echtgenoot van de verzoekende partij diende in België een verzoek om internationale bescherming in, wiens dossier bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder rolnummer RvV X / IV.

Op 10 maart 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 23 december 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, van etnische origine Tamil te zijn en moslim te zijn. U bent opgegroeid in Addalaichenai in het district Ampara, Oostelijke Provincie. U was huisvrouw. Op 29 januari 2018 huwde u met A.M.M. (O.V. 8915637, CGVS 19/23529); het was een liefdeshuwelijk. Uw man werkte in Colombo en bezocht u in het weekend. Hij was opgegroeid als moslim, maar hij geraakte geïnteresseerd in het christendom, wat hij enkel aan u verteld had. Uiteindelijk bekeerde hij zich tot het christendom. In februari 2018 probeerden moslims uw man aan te vallen op zijn werkplaats in Colombo. In maart 2018 kwamen op een nacht religieuze leiders op de poort van jullie huis in het dorp kloppen, ze zeiden dat uw man naar buiten moest komen en dat ze hem gingen doden. U belde het noodnummer en na een halfuur kwam de politie naar uw huis, maar toen waren die mensen al vertrokken. De volgende dag dienden u en uw man een klacht in bij de politie. Iedereen in jullie buurt kwam te weten dat uw man zich bekeerd had. Uw man werd meegenomen naar de moskee, vastgebonden en geslagen. Zijn vader sloot hem thuis op in een kamer. Uw familie bracht u naar uw ouderlijk huis. U was zwanger en uw ouders wilden dat u een abortus zou laten doen. U weigerde, waarna u geslagen werd en u een miskraam kreeg. Uw vader, die een religieuze leider is in de moskee, wou dat u zou scheiden en hertrouwen met een dorpeling genaamd R.. U besloot naar het huis van een vriendin in Akkarepattu in Ampara te gaan en er in vrede te leven. In juli 2018 ontmoette u daar uw man. Hij was ontsnapt uit het huis van zijn ouders en verborg zich in het huis van een vriend. Hij beloofde dat hij u zou komen halen om samen in een ander dorp te gaan wonen, maar dit gebeurde niet en u slaagde er niet meer in hem te contacteren. U gaf dan aan bij de politie dat uw man vermist was. Op een dag gaf uw man via Facebook zijn telefoonnummer aan u. Hij vertelde dat hij Sri Lanka verlaten had en vroeg u geld om vanuit Turkije verder te reizen. U bezorgde uw man geld. Dan gebeurden in Sri Lanka de zogenaamde paasaanslagen. De politie nam u in juli 2019 mee voor onderzoek omdat ze uw man verdachten van betrokkenheid bij de aanslagen. U wist dat uw man in het buitenland was op het moment van de aanslagen maar u zei dat u van niets wist. Op een dag kwam een monnik naar uw huis. Hij vroeg naar uw man en begon u aan te vallen. Uw ouders legden daarna een huwelijksdatum vast, ondanks uw weigering om met R. te trouwen. In september 2019 had u laatst contact met uw man, die toen in Zwitserland verbleef. Hij vertelde dat hij een negatieve beslissing had gekregen inzake zijn verzoek om internationale bescherming in Zwitserland en dat hij van plan was naar een ander land te gaan. In september 2019 ging u naar Colombo, waar u bij een vriendin genaamd Ri. verbleef. Op 11 februari 2020 verliet u Sri Lanka. Uw reis was geregeld door een smokkelaar. U verkreeg een paspoort en een visum. Na aankomst in Duitsland werd uw paspoort ingehouden door de smokkelaar. Daarna reisde u naar Zwitserland, waar u bij de smokkelaar verbleef. De smokkelaar misdroeg zich ten aanzien van u omdat u niet genoeg betaald had. Via een vriend van uw man in Zwitserland kwam u te weten dat uw man naar België was gegaan. In september 2020 reisde u naar België, waar u op 22 september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende in de hoop dat de asielinstanties uw man zouden helpen vinden. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was u er nog niet in geslaagd uw man te vinden. U kan niet terugkeren naar Sri Lanka omdat u er niet alleen kan wonen. U vreest niet geaccepteerd te worden door uw familie en dorpelingen. Voorts vreest u vasthouding in de gevangenis omwille van de paasaanslagen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u kopieën van de volgende documenten neer: een klacht die u indiende bij het politiekantoor, een ontvangstbewijs van de klacht, uw huwelijksakte, uw identiteitskaart, medische documenten, foto's van uw man in een kerk, een Zwitsers document van uw man en zeven foto's van een demonstratie in Brussel waaraan uw man deelnam. U legde tevens twee korte videofragmenten neer waarop uw man te zien is. Uw echtgenoot legde een document van het opvangcentrum met betrekking tot uw psychologische begeleiding neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot uw gezondheidstoestand, met name dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud pijn had aan uw middel door een infectie en niet lang kon zitten, moet er immers op worden gewezen dat u aangaf dat u zich in staat voelde om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud (CGVS 2016889, p. 1-2). U kreeg de kans om recht te staan en pauze te vragen wanneer u wou (CGVS 2016889, p. 2). Er werd tweemaal gepauzeerd tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS 2016889, p. 12, 17). U verklaarde voorts dat u in behandeling was bij een psycholoog en dat u last had

van geheugenverlies (CGVS 2016889, p. 23). Na het persoonlijk onderhoud legde u een aantal medische documenten neer. Uw echtgenoot legde na zijn persoonlijk onderhoud een attest van het opvangcentrum d.d. 30/10/2021 neer waaruit blijkt dat u toelating kreeg om op consultatie te gaan bij een psycholoog. Hoewel deze documenten bevestigen dat u psychologische behandeling kreeg en last had van een aantal klachten zoals pijn aan uw ribben, slaapproblemen, stress en angst, dient opgemerkt te worden dat geen van deze documenten een diagnose van geheugenverlies of andere psychologische of medische problemen vermeldt die u zou verhinderen om op volwaardige wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Het CGVS merkt tenslotte nog op dat de interactie tijdens het onderhoud goed was. Er werd u de nodige tijd en ruimte gegeven om de vragen te beantwoorden, ook bij gevoelige onderwerpen (CGVS 2016889, p. 22-24).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verwees u hoofdzakelijk naar de asielmotieven van uw man A.M.M. (CGVS 2016889, p. 15). In zijn beslissing wordt uitgelegd waarom hem de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend. Deze beslissing luidt als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste legde u geen enkel origineel identiteitsdocument neer. U legde slechts een kopie van uw geboorteakte neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in het verzoek om internationale bescherming en kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Bovendien kunnen deze documenten van belang zijn, bijvoorbeeld voor de inschatting van het ogenblik van uw vertrek uit Sri Lanka of de manier waarop u reisde. U verklaarde dat u met een vals Sri Lankaans paspoort Sri Lanka verliet en legde een kopie van de identiteitspagina van dit valse paspoort neer (CGVS 1923529, p. 5). De persoonlijke gegevens op het paspoort zoals de naam, geboortedatum en geboorteplaats zouden uw echte gegevens zijn, het nummer van de identiteitskaart vermeld op het paspoort zou niet het juiste nummer zijn (CGVS 1923529, p. 5). Uit de kopie van uw Zwitserse asioldossier blijkt echter dat u in Zwitserland een document van een politieklacht neerlegde waarin uw identiteitsgegevens vermeld worden, met onder meer het nummer van uw identiteitskaart, met name xxxxxxxxV (Staatssekretariat für Migration SEM, Anhörung nach Art. 29 AsylG, p. 2). Hetzelfde nummer staat vermeld op het paspoort waarvan u in onderhavig verzoek een kopie neerlegde. Uw bewering dat dit nummer incorrect is en dat het paspoort vals is komt aldus op losse schroeven te staan. Dit valse paspoort zou ingehouden zijn door de Griekse autoriteiten, wat een blote bewering is die u niet staaft (CGVS 1923529, p. 9). U verklaarde dat er valse visums en stempels van veel landen in het valse paspoort stonden (CGVS 1923529, p. 9). Bij uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland zou u gezegd hebben dat u effectief naar veel landen gereisd was, maar dit zou een verzinsel zijn dat u vertelde op aanraden van anderen (CGVS 1923529, p. 20). Uit de kopie van uw Zwitserse asioldossier blijkt dat u daar vertelde over uw reizen naar Qatar en Wit-Rusland: "Im Jahre 2017 seien Sie für einen Monat nach Katar gereist, wo Sie einen Freund besucht und privat über den Islam geforscht hätten. Etwa einen Monat nach Ihrer Rückkehr aus Katar seien Sie nach Belarus gereist, wo Sie in der Stadt Witebsk einen dreimonatigen Russischkurs besucht hätten." (vrije vertaling: In 2017 reisde u voor een maand naar Qatar, waar u een vriend bezocht en privéonderzoek deed over de islam. Ongeveer een maand na uw terugkeer uit Qatar reisde u naar Wit-Rusland, waar u in de stad Witebsk een cursus Russisch van drie maanden volgde.) (Staatssekretariat für Migration SEM, Asylentscheid d.d. 12/06/2019, p. 2). Dat u dergelijke zaken en details zou verzinnen louter omdat iemand anders u dat aanraadde is weinig aannemelijk. Uw naar eigen zeggen echte paspoort ligt thuis in Sri Lanka bij uw familie. U kan hen niet contacteren omwille van de vijandigheid en u hebt geen foto van dit paspoort, zo zei u (CGVS 1923529, p. 5). Dit is een weinig overtuigende verklaring voor het ontbreken van uw echte paspoort. Dat uw paspoort in het huis van uw familie in uw dorp van herkomst ligt is bevreemdend, gezien u sinds 2013 in Colombo woonde. Bovendien

merkt het CGVS op dat u in Zwitserland andere verklaringen aflegde over uw paspoort, zoals blijkt uit het arrest inzake uw verzoek om internationale bescherming daar: “Daraufhin habe ihm der Pfarrer zur Ausreise geraten. Seinen Pass habe er bereits früher einem Schlepper ausgehändigt, da er damit gerechnet habe, wegen der Konversion Probleme zu bekommen.” (vrije vertaling: De pastoor adviseerde hem toen het land te verlaten. Hij had zijn paspoort al eerder aan een smokkelaar gegeven omdat hij verwachtte dat hij problemen zou krijgen omwille van de bekering.) (Bundesverwaltungsgericht, Urteil vom 17. Juli 2019, p. 2). Dit alles sterkt het vermoeden dat er slechts sprake is van één paspoort, met name uw echte paspoort, en dat u met dit paspoort uw land verliet. Uw echte identiteitskaart zou u wel op zak gehad hebben bij vertrek uit Sri Lanka. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat u met een vals paspoort met een incorrect identiteitskaartnummer reisde, het is immers weinig aannemelijk dat u het risico zou nemen te reizen met documenten die in tegenstrijd zijn met elkaar. Ook uw identiteitskaart legt u overigens niet neer. Die zou u verloren hebben toen de boot waarmee u van Turkije naar Griekenland reisde zonk, wat een eerder stereotiepe verklaring is (CGVS 1923529, p. 5). Het geheel van uw verklaringen met betrekking tot de voorgelegde identiteitsdocumenten en het ontbreken van uw originele identiteitsdocumenten overtuigt geenszins. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u uw identiteitsdocumenten liever achterhoudt voor de Belgische asieldiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Het ontbreken van een origineel identiteitsdocument houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw asielrelaas, daar u ons geen sluitend zicht geeft op wie u bent, waar u vandaan komt en op welke manier u uw land verliet en naar Europa reisde.

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat uw gedrag in andere Europese lidstaten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aantast. Zo blijkt uit uw verklaringen en uit toegevoegde informatie dat u minstens op 13/09/2018 reeds in Griekenland was en er op 5/12/2018 een verzoek om internationale bescherming indiende (zie Eurodac search result en CGVS 1923529, p. 11). U wachtte daar echter de beslissing niet af omdat u er geen accommodatie had en omdat een Sri Lankaan u aanraade om naar België te reizen, wat de nood aan bescherming in uw hoofde relativeert (CGVS 1923529, p. 11). U reisde verder en werd gevat in Zwitserland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U zou er op aanraden van anderen leugens verteld hebben over bepaalde zaken (CGVS 1923529, p. 11). Zo zou u de Zwitserse asieldiensten voorgelogen hebben dat u geen eten en drinken kreeg tijdens uw huisarrest (CGVS 1923529, p. 11). Uit de kopie van uw Zwitserse asioldossier blijkt dat uw overleven in dergelijke condities zonder eten en drinken als medisch onmogelijk werd beoordeeld door de Zwitserse autoriteiten, wat doet vermoeden dat u uw relaas heden aanpast in functie van de eerdere beoordeling door de Zwitserse autoriteiten (Bundesverwaltungsgericht, Urteil vom 17. Juli 2019, punt 5.1, 6.1). Overigens geeft u later tijdens uw onderhoud bij het CGVS nogmaals een andere versie van uw verklaringen in Zwitserland, u zou er met name gezegd hebben dat u “geen goed eten” kreeg tijdens uw vasthouding, niet dat u nooit eten kreeg (CGVS 1923529, p. 17). Het CGVS merkt nog op dat u in Zwitserland ook geen eenduidige verklaringen aflegde over de duur van uw vasthouding thuis. Zo hebt u daar enerzijds verklaard dat deze vasthouding 15 tot 18 dagen duurde, dan weer zei u dat het 16 dagen was en tenslotte zei u dat het mogelijk 10 tot 12 dagen was (Bundesverwaltungsgericht, Urteil vom 17. Juli 2019, p. 2, 6). Hoewel u verklaart dat u in Zwitserland veel veranderde in uw verhaal en leugens vertelde, herinnert u zich vreemd genoeg niet over welke dingen u nog gelogen hebt (CGVS 1923529, p. 11). Dat u leugens verteld hebt bij uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland en u zich zelfs niet meer herinnert waarover u gelogen hebt tast bij voorbaat reeds uw algehele geloofwaardigheid aan. Het CGVS benadrukt dat u verantwoordelijk bent voor uw verklaringen en dat uw verwijzing naar slechte raadgevingen van derden niet kan verschonen dat u naliet de waarheid te vertellen. U wijt uw negatieve beslissing in Zwitserland voorts aan een communicatieprobleem met de tolk, wiens Tamil “heel anders” was (CGVS 1923529, p. 11). U zou vreemd genoeg pas beseft hebben dat er vertaalfouten waren gemaakt toen u de negatieve beslissing kreeg. Zelfs als dit waar zou zijn, dient opgemerkt te worden dat u de kans had om dit aan te brengen in beroep. Hoewel u beroep aantekende tegen de beslissing verliet u Zwitserland nog voor er een arrest werd geveld, zo zei u (CGVS 1923529, p. 11). Dit is echter niet geloofwaardig gezien het arrest reeds op 17/07/2019 geveld werd (zie Zwitsers asioldossier) en u pas op 22/09/2019 aankwam in België. Wat er ook van zij, het CGVS stelt vast dat uit de beslissingen van de Zwitserse bevoegde instanties blijkt dat uw asielrelaas als ongeloofwaardig werd beoordeeld. Uw huidige verklaringen over slechte adviezen van derden en communicatieproblemen met de tolk overtuigen niet en volstaan niet om uw geloofwaardigheid te herstellen.

U slaagde er niet in uw asielrelaas aannemelijk te maken. Met betrekking tot uw religie dient vooreerst het volgende opgemerkt te worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat religieuze minderheden zoals christenen en moslims in Sri Lanka te maken kunnen krijgen met discriminatoire maatregelen, bedreigingen en geweld. Het CGVS benadrukt echter dat elk verzoek om internationale bescherming individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit christen of moslim te zijn in Sri Lanka is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van

vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over de beleving van uw christelijke religie twijfels oproepen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw bekering. Zo dient opgemerkt te worden dat u in België verklaarde dat uw interesse voor het christendom begon in 2013 in Colombo en dat u reeds in 2014 naar de kerk begon te gaan in uw regio van origine (CGVS 1923529, p. 6). In Zwitserland verklaarde u daarentegen dat uw interesse pas begon in 2015: "Während Ihres Studiums hätten Sie im Jahr 2015 heimlich begonnen, sich für den Katholizismus zu interessieren" (vrije vertaling: "Tijdens uw studie begon u in 2015 stiekem geïnteresseerd te raken in het katholicisme") (Staatssekretariat für Migration SEM, Asylentscheid, p. 2). Voorts is het opmerkelijk dat u in 2014 koos voor het protestantisme en het katholicisme begon te vermijden omdat u in de bijbel gelezen had dat het vereren van standbeelden niet aangemoedigd wordt, maar desondanks in Colombo naar katholieke kerken bleef gaan (CGVS 1923529, p. 6). Dat de meeste erediensten van protestantse kerken in Colombo in het Singalees zijn, een taal die u niet beheerst, is een weinig overtuigende verklaring hiervoor gezien uw bewuste keuze voor het protestantisme. De door u en uw vrouw neergelegde documenten met betrekking tot uw religie overtuigen niet. Uw doopcertificaat heeft een beperkte bewijswaarde gezien kopieën makkelijk door middel van knip- en plakwerk bewerkt kunnen worden. Dat uw vriend in Sri Lanka het originele certificaat niet durfde opsturen omdat er een onderzoek gaande is naar u vergoelijkt het ontbreken van het originele document niet, het vermeende onderzoek naar u is immers niet geloofwaardig (zie infra) (CGVS 1923529, p. 7). Uw vrouw legde twee foto's van u in een kerk en twee zeer korte video's van u tijdens een gebedsmeeting in Akkaraipattu neer (CGVS 1923529, p. 12-13). Dit zouden beelden zijn die rondgingen bij mensen, waardoor u in de problemen kwam. Wat deze foto's en video's betreft, dient echter te worden opgemerkt dat aan privéfoto's en -video's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Bovendien dient opgemerkt te worden dat op de ene foto enkel uw rugzijde zichtbaar is en de andere foto zeer wazig is, waardoor niet objectief geverifieerd kan worden dat u de persoon op de foto's bent. Op de video's bent u weliswaar herkenbaar, maar deze zijn gefilmd in een gewone kamer. Dat u zwijgend naast een reciterende persoon in een gewaad staat die op een gegeven moment uw hoofd aanraakt volstaat geenszins om uw christelijke geloofsovertuiging te staven, gezien dergelijke beelden makkelijk geënceneerd kunnen worden. Ook de verklaringen van uw vrouw, die u soms kwam bezoeken in Colombo, met betrekking tot uw bekering overtuigen niet. Toen haar open vragen werden gesteld over uw bekering, zei ze slechts dat ze foto's van u zag toen u naar de kerk ging en dat mensen te weten kwamen dat u bekeerd was (CGVS 2016889, p. 6). Ze weet niet hoe u aanvankelijk geïnteresseerd geraakte in het christendom (CGVS 2016889, p. 6). Ze weet niet tot welke vorm van het christendom u zich bekeerde en naar welke kerk u ging, hoewel ze samen met u naar een kerk geweest is in Colombo (CGVS 2016889, p. 7). Hoewel u met haar sprak over religie, kon ze enkel aangeven dat u gezegd had dat het een goede religie was, meer kon ze er niet over vertellen (CGVS 2016889, p. 6). Ze verklaarde dat u veel christelijke vrienden had in Colombo, maar gevraagd wat ze wist over hen, kon ze slechts aangeven dat het allemaal goede mensen waren die op een goede manier spraken (CGVS 2016889, p. 6). Ze weet niet hoe u uw religie praktiseerde in Colombo (CGVS 2016889, p. 16). Voorts zei ze dat u veel video's over het christendom bekeek in Colombo, maar wist ze niet wat voor video's dat waren (CGVS 2016889, p. 6). Dat uw vrouw, die al een jarenlange relatie met u heeft en die u in vertrouwen nam over uw geloofsovertuiging, zo'n oppervlakkige kennis heeft van uw interesse voor het christendom, die naar uw zeggen al in 2013 ontstond, en uw bekeringsproces, roept ernstige twijfels op met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw bekering (CGVS 1923529, p. 5 en CGVS 2016889, p. 22).

Zelfs als uw bekering tot het christendom geloofwaardig zou zijn, dient opgemerkt te worden dat u geen enkel bewijs neerlegt ter staving van de door u beweerde problemen. Het enige neergelegde document met betrekking tot uw problemen is een kopie van een ontvangstbewijs van een klacht die u ingediend zou hebben bij de politie in maart 2018 nadat mensen met een bestelwagen u thuis bedreigd hadden (CGVS 1923529, p. 12). Er dient echter opgemerkt te worden dat dit slechts een ontvangstbewijs is, zonder inhoudelijke beschrijving van de klacht. Bovendien betreft het een kopie, die bewijswaarde ontbeert gezien kopieën makkelijk door middel van knip- en plakwerk bewerkt kunnen worden. Gevraagd naar een document met de inhoud van de klacht, verklaarde u dat u het probeerde te zoeken maar niet vond en dat u het aan het CGVS zou bezorgen als u het nog zou vinden (CGVS 1923529, p. 12). Het CGVS stelt echter vast dat u dit document nog steeds niet voorgelegd heeft. Het spreekt voor zich dat een kopie van een ontvangstbewijs geenszins volstaat om de door u beweerde problemen te staven.

Hoewel u verklaarde herhaaldelijk ernstige problemen gehad te hebben met derden in Sri Lanka, zou u er slechts eenmaal in geslaagd zijn een klacht in te dienen bij de autoriteiten, met name in maart 2018 (zie supra). U diende toen een klacht in op aanraden van de politie, die zei dat ze de nodige actie zouden

ondernemen (CGVS 1923529, p. 17). Uw bewering dat de politie geen actie ondernam is louter gebaseerd op de bewering dat ze u niet meteen informeerden. Dit is echter onvoldoende om aan te tonen dat de politie geen actie ondernam, het is immers best mogelijk dat de politie bezig was met een onderzoek en dat u niet geïnformeerd werd hierover. U diende voorts geen andere klachten in. In februari 2018 ging u naar een politiekantoor in Colombo omdat u door onbekenden met de dood bedreigd was, maar daar weigerde men uw klacht te registreren, zo zei u (CGVS 1923529, p. 17). Hetzelfde zou gebeurd zijn toen u in januari of februari 2018 probeerde een klacht in te dienen nadat een monnik u geslagen had (CGVS 1923529, p. 18). Uw bewering dat u geen klacht kon indienen omdat u de dader niet kon identificeren is weinig overtuigend, ook als men de dader niet kent is het immers mogelijk om aangifte te doen van een misdrijf. Dat de politie u geen speciale bescherming kon geven omdat u geen minister of belangrijke persoon bent wijst er overigens niet op dat de politie weigerde u te beschermen, zoals u beweert (CGVS 1923529, p. 16). Toen u later ontvoerd en mishandeld werd en toen men u pogde te ontvoeren deed u geen aangifte van deze incidenten omdat u geen vertrouwen had in de politie (CGVS 1923529, p. 17). Dat u zelfs geen poging deed om aangifte te doen van dergelijke ernstige misdrijven is echter weinig aannemelijk. Het CGVS merkt voorts op dat u gewond moet geweest zijn na de slagen die u gekregen had van uw ontvoerders en dat u de daders van de ontvoering kon identificeren als leden van de jihadistische groepering Tawhid Jamaat, waardoor u meer nog dan bij eerdere klachten in staat moet geweest zijn uw problemen aan te tonen aan de politie (CGVS 1923529, p. 13, 17). Uw weinig overtuigende verklaringen over de mislukte pogingen om een klacht in te dienen en de vaststelling dat u zelfs geen poging tot aangifte deed van de ontvoering en poging tot ontvoering tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw ontvoering door leden van Tawhid Jamaat overtuigen niet. Zo is het weinig aannemelijk dat deze groepering u enerzijds ontvoerde, gedurende een aantal dagen vasthield en fysiek mishandelde, en u anderzijds onbewaakt en alleen achterliet in een woning van waaruit u makkelijk kon ontsnappen (CGVS 1923529, p. 13). Voorts is het opmerkelijk dat u geen enkel medisch attest neerlegt ter staving van de ernstige mishandeling die u onderging na uw ontvoering. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u deze vermeende vasthouding en mishandeling niet vermeld hebt in Zwitserland. U verklaarde in Zwitserland dat men u probeerde mee te nemen, maar dat u er in slaagde te ontsnappen nog voor u naar een auto gebracht werd: "Als diese Sie zu einem Geländefahrzeug hätten bringen wollen, seien Sie weggerannt, in einen Bach gesprungen, durch das Wasser ans andere Ufer gewatet und anschliessend über Felder nach Palmunai gegangen. Sie hätten sich dort bis am frühen Morgen versteckt und seien dann in einem Bus nach Periyaneelavanai gefahren, wo Sie zum Pfarrer gegangen seien und ihm alles erzählt hätten. Dieser habe Sie danach bis etwa im Juli 2018 in einem Haus in der Nähe der Kirche versteckt, wobei Sie in der Kirche gearbeitet hätten." (vrije vertaling: Op het laatst werd u met gebonden handen overgedragen aan verschillende leden van een moslimgemeenschap. Toen ze u naar een terreinwagen wilden brengen, rende u weg, sprong in een beekje, waadde door het water naar de andere oever en liep toen over velden naar Palmunai. U verstopte zich daar tot vroeg in de ochtend en nam toen een bus naar Periyaneelavanai, waar u naar de pastoor ging en hem alles vertelde. Vervolgens heeft hij u tot ongeveer juli 2018 in een huis bij de kerk verstopt, terwijl u in de kerk werkte.) (Staatssekretariat für Migration SEM, Asylentscheid, p. 3) en "Und als diese Leute von der Moschee mich zu einem Jeep mitnehmen wollten, bin ich von dort weggerannt" (vrije vertaling: En toen die mensen van de moskee me naar een jeep wilden brengen, rende ik weg van daar.) (Staatssekretariat für Migration SEM, Anhörung nach Art. 29 AsylG, p. 8). Dat u in Zwitserland met geen woord repte over een ontvoering en vasthouding door leden van Tawhid Jamaat maar slechts sprak over een mislukte poging tot het meenemen van u door leden van de moskee doet de geloofwaardigheid van uw relaas kelderen. Ook de naar uw zeggen ernstige marteling die u gedurende de twee maanden daarvoor thuis onderging en de zweepslagen die u kreeg in de moskee staat u niet (CGVS 1923529, p. 13). Als u daadwerkelijk vanaf maart 2018 tot uw vermeende ontsnapping van de plaats waar u vastgehouden werd na uw ontvoering zwaar geslagen werd, zoals u beweert, kan verwacht worden dat u na uw ontsnapping, hetzij tijdens uw verblijf in de kerk, hetzij na uw terugkeer naar Colombo, medische hulp zocht. Met betrekking tot uw vasthouding thuis werd hierboven voorts reeds opgemerkt dat u uw verklaringen hieromtrent herhaaldelijk aanpaste in Zwitserland en België, wat de geloofwaardigheid ervan aantast.

Met betrekking tot de problemen die u zou gehad hebben met boeddhistische monniken dient opgemerkt te worden dat in uw Zwitserse asioldossier geen woord terug te vinden is daarover. Toen u geconfronteerd werd met deze vaststelling zei u slechts dat u het in Zwitserland wel vermeld had, maar dat het niet grondig bevraagd werd, een bewering die geen ondersteuning vindt in de kopie van uw Zwitserse asioldossier (CGVS 1923529, p. 18). Dit tast de geloofwaardigheid van uw vermeende problemen met monniken reeds aan. Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen hieromtrent eerder vaag zijn en niet overtuigen. U verklaarde dat u na uw terugkeer naar Colombo hoorde dat mensen naar uw kantoor waren gekomen op zoek naar u (CGVS 1923529, p. 18). U weet echter niet wie die personen waren en ze zouden niet gezegd hebben waarom ze u zochten. Uw bewering dat ze u hadden kunnen ontvoeren of

neerschieten als u daar geweest was op dat moment is dan ook louter hypothetisch (CGVS 1923529, p. 18).

U en uw vrouw verklaarden voorts dat uw vrouw geslagen werd door een monnik die naar u vroeg (CGVS 1923529, p. 14 en CGVS 2016889, p. 14). Uw vrouw zou hierdoor nog steeds een infectie hebben. Jullie staaften dit incident echter niet. Uw vrouw verklaarde dat ze naar de politie ging, maar die zou niet gereageerd hebben, wat een eerder stereotiepe verklaring is (CGVS 2016889, p. 18). Uw vrouw zocht geen medische behandeling voor haar verwonding in Sri Lanka, maar legde wel een Belgisch medisch rapport neer (CGVS 2016889, p. 18). Uit dit attest d.d. 27/01/2021 blijkt dat ze drukpijn heeft aan de ribben, maar het attest bevat geen informatie met betrekking tot de oorzaak hiervan. Gezien het ontbreken van stukken ter staving van deze aanval en de reeds vastgestelde onaannemelijkheid van uw eigen problemen, acht het CGVS het weinig aannemelijk dat uw vrouw aangevallen werd door een monnik omwille van uw bekering.

U slaagde er voorts niet in uw verklaringen met betrekking tot social media aannemelijk te maken. U zou zaken in verband met het christendom zoals bijbelverzen en -artikels gedeeld hebben op Facebook, mensen zouden hier negatief op gereageerd hebben en uw profiel gerapporteerd hebben, waarna uw profiel geblokkeerd werd (CGVS 1923529, p. 3, 7). U legt echter geen enkel begin van bewijs van dit alles neer, waardoor het niet meer dan blote beweringen zijn. Gevraagd wanneer uw profiel geblokkeerd werd, zei u slechts vaagweg "Ik weet het niet precies, ik denk toen ik in SL was" (CGVS 1923529, p. 3). Toen u gevraagd werd om dit preciseren, zei u slechts dat het misschien in 2018 was. Nochtans begon u naar eigen zeggen pas na uw huwelijk in januari 2018 christelijke zaken te delen op Facebook en verliet u Sri Lanka in juli 2018, waardoor uw vage verklaring dat het blokkeren misschien in 2018 gebeurde ernstige vraagtekens oproept. U weet voorts ook niet hoe uw profiel geblokkeerd werd of wie dit deed. Op basis van informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) is het in geen geval aannemelijk dat uw profiel geblokkeerd werd omwille van het delen van christelijke teksten. Hoewel u er niet in slaagde de door u aangehaalde problemen met betrekking tot uw bekering aannemelijk te maken, trekt het CGVS in se niet in twijfel dat een bekering tot het christendom mogelijk tot enige spanningen kan leiden met familie en/of de lokale moslingemeenschap in het dorp, die evenwel niet noodzakelijk zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging of ernstige schade beschouwd te kunnen worden. In elk geval dient gewezen te worden op het feit dat u reeds sinds 2013 in Colombo woonde. Gezien uw verklaringen over vervolgingsfeiten in Colombo niet geloofwaardig zijn (zie supra) kan verwacht worden dat u zich bij terugkeer naar Sri Lanka in Colombo vestigt, waar u aan eventuele spanningen op familiaal en dorpsniveau zou ontkomen.

U verwijst ook naar problemen die u bij terugkeer naar Sri Lanka zou kunnen kennen omwille van uw deelname aan activiteiten van het TCC (Tamil Coordinating Committee) in België (CGVS 1923529, p. 14-15). Er dient hieromtrent opgemerkt te worden dat op basis van bovenstaande vaststellingen geconcludeerd kan worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Sri Lankaanse overheid uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in België. Bovendien is uw rol uiterst beperkt. In België zou u sinds januari 2020 slechts twee of drie keer deelgenomen hebben aan dergelijke evenementen. Gevraagd welke evenementen dit waren, zei u vreemd genoeg "genocide van Tamil mensen en fietsparade". U was niet betrokken bij de organisatie van de evenementen. U bent geen lid van het TCC en u weet zelfs niet waarvoor deze afkorting staat, ondanks het feit dat u wat Engels kan. In Zwitserland nam u deel aan slechts één gelijkaardig evenement, met name een manifestatie. Gevraagd waarom u deelnam aan deze activiteiten, zei u dat minderheden worden lastiggevallen door de overheid in Sri Lanka, dat Tamils worden gearresteerd en ontvoerd en dat u als mens het TCC wou steunen zodat er een beter Sri Lanka is. Uw steun aan de Tamil gemeenschap is opmerkelijk, gezien uw etnische afkomst. Hoewel u bij uw verzoek om internationale bescherming in België aangaf dat u Tamil bent van etnie, dient opgemerkt te worden dat u in Zwitserland aangaf dat u Moor bent (Bundesverwaltungsgericht, Urtel vom 17. Juli 2019, p. 2). Op de geboorteakte die u in België neerlegde bij uw verzoek om internationale bescherming staat bij "ras" aangegeven dat uw beide ouders Sri Lankaanse moslims ("ilangai sonahar") zijn. Sri Lankaanse Moren, ook wel gekend als Sri Lankaanse moslims en in het Tamil "ilangai sonahar" genoemd, vormen na Singalezen en Tamils de derde grootste etnische groep in Sri Lanka (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde dat uw moedertaal Tamil is, maar gezien uit toegevoegde informatie blijkt dat Moren overwegend Tamil als moedertaal hebben is dit geenszins een aanwijzing dat u een etnische Tamil bent (CGVS 1923529, p. 15). Alles wijst er dus op dat u geen Tamil bent, in tegenstelling tot wat u beweert. Er dient voorts te worden gewezen op de moeizame relatie tussen de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook Tamiltijgers genoemd) en moslims in het verleden. In 1990 verdreef de LTTE alle moslims uit het noorden van Sri Lanka (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel u erkende dat dit gebeurd is, verklaarde u opvallend genoeg dat de LTTE de moslims niet slecht behandeld hebben (CGVS 1923529, p. 15). Het is echter duidelijk dat de LTTE

moslims niet als Tamils beschouwde, ondanks het gebruik van een gemeenschappelijke taal. Uw verklaarde engagement bij het TCC, de Tamil vereniging in België, is in dit licht bevreemdend te noemen, waardoor twijfels ontstaan omtrent de oprechtheid ervan. De Tamil bijeenkomsten vormen duidelijk een moment van samenhang voor de Tamil diaspora, waar u als etnische Moor in principe niet toe behoort. U geeft aan dat u aanwezig was uit sympathie, nergens blijkt echter dat u zich ook vereenzelvigd met de Tamils en hun acties tegen de Sri Lankaanse overheid. U hebt voorts niet aangetoond dat u specifiek in de aandacht van de Sri Lankaanse overheid staat, of minstens dat uw activiteiten in België bijzonder zichtbaar waren. U verklaarde dat er foto's van de evenementen gepubliceerd werden op Facebook en op de website van het TCC en uw echtgenote legde enkele foto's neer. U duidde zichzelf aan op de foto's, maar vreemd genoeg kon u niet aangeven wanneer deze foto's genomen zijn, noch of ze allemaal op hetzelfde event werden genomen (CGVS 1923529, p. 15). Het CGVS merkt op dat u zo klein afgebeeld bent dat u niet herkenbaar bent op de neergelegde foto's, waardoor u uw deelname aan de events zelfs niet objectief kan staven. In elk geval wordt u nergens bij naam genoemd op beelden van de evenementen op het internet of in de media. U hebt voorts geen weet van andere foto's of beelden van uw deelname aan evenementen op het internet of in de media. Ook hebt u zelf geen andere bijzonder zichtbare activiteiten ondernomen, zoals het geven van interviews. Uw verklaring dat uw vriend T. in januari 2020 ondervraagd werd door de Sri Lankaanse autoriteiten over uw deelname aan manifestaties en uw banden met het TCC staat u niet en is niet meer dan een blote bewering (CGVS 1923529, p. 14-15). U denkt dat de overheid op de hoogte was van uw deelname door het te zien op het internet, maar er werd reeds opgemerkt dat u niet herkenbaar bent op de door u neergelegde foto's. U werd gevraagd hoe de Sri Lankaanse overheid u zou identificeren op de foto's, maar hierop bleef u het antwoord schuldig (CGVS 1923529, p. 15). U heeft in elk geval niet aannemelijk gemaakt dat u nu in een negatief licht zou staan bij de Sri Lankaanse autoriteiten of door deze autoriteiten zou gevisieerd worden bij een eventuele terugkeer omwille van uw vermeende aanwezigheid op enkele Tamil activiteiten in Europa.

Met betrekking tot uw vriend T. verklaarde u nog dat hij recent gearresteerd werd door de CID omwille van u, met name de week voor uw onderhoud dat op 18/10/2021 plaatsvond (CGVS 1923529, p. 19). U legde na uw onderhoud een kopie van zijn oproepingsbrief neer. Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit document geen objectieve bewijswaarde heeft gezien kopieën makkelijk door middel van knip- en plakwerk bewerkt kunnen worden. Bovendien dient opgemerkt dat dit document geenszins aantoonde dat T. omwille van u opgeroepen werd, er is immers slechts aangegeven dat hij opgeroepen werd met betrekking tot de aanslagen op 21 april 2019. U weet voorts niet wat de CID hem vroeg over u en u verklaarde dat hij zelf beschuldigd werd van steun aan de LTTE, wat niets te maken heeft met u.

U baseert uw terugkeervrees voorts op onderzoek door de Sri Lankaanse autoriteiten naar uw betrokkenheid bij de aanslagen op 21 april 2019. De CID en politie zouden u thuis komen zoeken zijn en uw vrouw zou in 2019 ondervraagd zijn over u in het politiebureau (CGVS 1923529, p. 14 en CGVS 2016889, p. 14, 17). Uw vrouw legde tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van deze ondervraging, zo zei ze aanvankelijk dat het in mei [2019] was, later zei ze dat het in juli was (vragenlijst CGVS 2016889, vraag 5 en CGVS 2016889, p. 18). Toen ze hierop gewezen werd zei ze slechts dat ze het vergeten was en dat ze zich de exacte datum niet herinnerde, wat de tegenstrijdigheid niet vergoelikt (CGVS 2016889, p. 18). Uw vrouw sprak overigens niet over een onderzoek door de CID, maar door de CBI, en toen haar gevraagd werd wat CBI is, zei ze slechts "CBI politie" (CGVS 2016889, p. 15). Het CGVS heeft echter geen weet van een Sri Lankaanse autoriteit met deze benaming. Uw bewering dat de politie uw vrouw na haar ondervraging en vrijlating bleef martelen overtuigt niet, gezien uw vrouw niets vermeldde over marteling (CGVS 1923529, p. 14). Er zou voorts vreemd genoeg nooit een arrestatiebevel of oproepingsbrief geweest zijn voor u, zo zei u, ook uw vrouw heeft geen weet van zo'n document (CGVS 1923529, p. 19 en CGVS 2016889, p. 18). Dat zulke documenten niet gegeven worden is een blote bewering die u niet staat. Het CGVS merkt voorts op dat een aanzienlijk deel van de doelwitten van de zogenaamde paasaanslagen op 21 april 2019 christelijke kerken waren (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), waardoor het opmerkelijk is dat u, als christen, verdacht zou worden van betrokkenheid bij de aanslagen. Uw verklaring dat de autoriteiten veronderstelden dat u zich bekeerde tot het christendom met de bedoeling deze aanslagen te plegen is louter hypothetisch en weinig overtuigend (CGVS 1923529, p. 19). Voorts dient opgemerkt te worden dat u reeds in 2018 Sri Lanka verliet en dat u zich op het moment van de aanslagen in Zwitserland bevond, wat u makkelijk zou kunnen aantonen aan de autoriteiten. Dat het "niet praktisch" is dat u aan de Sri Lankaanse overheid aantoonde dat u in Zwitserland was is een weinig overtuigende verklaring indien u daadwerkelijk verdacht zou zijn van betrokkenheid bij grootschalige aanslagen (CGVS 1923529, p. 19). De door uw vrouw aangehaalde vrees voor detentie omwille van de paasaanslagen houdt geen stand gezien er geen enkele indicatie is dat uw vrouw verdacht worden van betrokkenheid bij de aanslagen (CGVS 2016889, p. 15).

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielerelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende waarde en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. De kopie

van uw valse paspoort, kopie van het ontvangstbewijs van een aangifte, kopie van uw doopcertificaat, kopie van de oproepingsbrief van uw vriend en foto's van uw deelname aan evenementen in België werden hierboven reeds besproken. Er dient opgemerkt te worden dat uw geboorteakte en rijbewijs net zoals de andere door u neergelegde Sri Lankaanse documenten kopieën zijn, die door middel van knippen en plakwerk makkelijk bewerkt kunnen worden en dus bewijswaarde onthullen. Deze documenten hebben overigens geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Het nieuwsartikel heeft louter betrekking op de algemene situatie. Het handgeschreven briefje in verband met tracing van uw vrouw bevat louter de vermelding "tracing" en "Red Cross International" en heeft geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. Het handgeschreven briefje betreft het gebruik van paracetamol, acetylcysteïne (slijmverducer, zie toegevoegde info) en sedistress (kruidengeneesmiddel om de milde symptomen van mentale stress te verlichten en het inslapen te vergemakkelijken, zie toegevoegde info). Eventueel gebruik van deze medicijnen kan uw onaannemelijke verklaringen niet vergoelijken. Bovendien zijn op het briefje zelfs geen naam en datum vermeld, waardoor niet vaststaat dat u deze medicatie neemt. De kopie van het document van het opvangcentrum toont louter aan dat uw vrouw toelating kreeg om op consultatie te gaan bij een psycholoog en heeft geen impact op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.,

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten (zie supra).

Hoewel u verklaarde Tamil te zijn, is het op basis van de door u neergelegde geboorteakte en uw verklaringen in Zwitserland niet geloofwaardig dat u tot de Tamil bevolkingsgroep behoort (zie supra). Volledigheidshalve voegt het CGVS toch onderstaande informatie met betrekking tot Tamils toe. Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils

ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE (CGVS 1923529, p. 9), en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd."

Deze beoordeling van het asielrelaas van uw man geldt eveneens voor u.

Voorts dienen volgende opmerkingen specifiek met betrekking tot uw verzoek gemaakt te worden.

Zo is het vooreerst opvallend dat u aangeeft dat u in Zwitserland geen verzoek om internationale bescherming indiende omdat u op dat moment enkel van plan was uw man te zoeken (CGVS 2016889, p. 20). Later besloot u op aanraden van een vriend van uw man naar België te komen en hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat u zo geholpen zou worden bij de zoektocht naar uw man. Hieruit blijkt dat het doel van uw verzoek om internationale bescherming niet zozeer het verkrijgen van internationale bescherming was, maar de hereniging met uw man. Dit relativeert uw terugkeervrees in grote mate.

Voorts legde u geen enkel origineel identiteitsdocument neer. U legde slechts een kopie van uw identiteitskaart neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in het verzoek om internationale bescherming en kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Bovendien kunnen deze documenten van belang zijn, bijvoorbeeld voor de inschatting van het ogenblik van uw vertrek uit Sri Lanka of de manier waarop u reisde. Hoewel uw identiteitskaart bij een vriendin in Sri Lanka ligt met wie u in contact bent, hebt u niet gevraagd aan haar om die op te sturen naar u (CGVS 2016889, p. 3, 5). U werd tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op het belang van identiteitsdocumenten, maar desondanks legde u na het onderhoud slechts een kopie van uw identiteitskaart neer (CGVS 2016889, p. 10). Aangezien kopieën makkelijk bewerkt kunnen worden door middel van knip- en plakwerk hebben ze een beperkte bewijswaarde. U verklaarde dat de smokkelaar u een paspoort gaf en dat u met dit paspoort van Sri Lanka naar Europa reisde, maar u weet zelfs niet welke naam in dat paspoort stond (CGVS 2016889, p. 4, 10). U gaf vingerafdrukken in een kantoor in Colombo, maar u weet niet in wat voor kantoor dat was en waarvoor die vingerafdrukken dienden (CGVS 2016889, p. 10). U verkreeg een visum voor Duitsland maar u weet niet hoe u dat bekam, naar welke plaatsen u eventueel ging voor de visumaanvraag of wat het zagezegde doel was van uw reis naar Duitsland (CGVS 2016889, p. 10-11). U verklaarde dat de visumaanvraag op uw eigen naam was en uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u inderdaad een visum verkreeg onder uw meisjesnaam N.F.H. (zie document Aanvraag DEU/505000/2020120/00122543).

De smokkelaar vertelde u niet wat u moest zeggen in geval men u vragen zou stellen aan de grenscontrole, zo zei u (CGVS 2016889, p. 11). De smokkelaar gaf u een document dat u moest tonen als iemand ernaar vroeg, maar over dat document wist u enkel te vertellen dat het een blad papier was (CGVS 2016889, p. 11-12). Het is echter geenszins geloofwaardig dat de smokkelaar u in totale onwetendheid naar Europa zou laten reizen, in dat geval zou u immers in geval van vragen bij de grenscontrole meteen door de mand vallen. Voorts legde u het paspoort waarmee u naar Europa reisde niet voor. Uw verklaring dat het afgenomen werd door de smokkelaar bij aankomst in Duitsland is eerder stereotiep (CGVS 2016889, p. 10). Hoewel de smokkelaar zei dat hij u het paspoort zou teruggeven als u het nodig had, hebt u hem niet gevraagd om het terug te geven (CGVS 2016889, p. 10). Het geheel van uw verklaringen met betrekking tot de voorgelegde identiteitsdocumenten en het ontbreken van uw originele identiteitsdocumenten overtuigt geenszins. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u uw identiteitsdocumenten liever achterhoudt voor de Belgische asieldiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen.

U verklaarde dat niemand u zal accepteren bij terugkeer naar Sri Lanka omdat u een schande bent voor uw familie (CGVS 2016889, p. 15). Voorts wilt u bij uw man wonen en kan u niet alleen in Sri Lanka wonen omdat het onveilig is om er alleen te wonen, zo zei u (CGVS 2016889, p. 19, 22). Hoewel u op het moment van uw persoonlijk onderhoud nog op zoek was naar uw man, dient opgemerkt te worden dat u intussen in België herenigd bent met uw man, zoals blijkt uit de verklaringen van uw man (CGVS 1923529, p. 8). Uw vrees alleen te moeten wonen in Sri Lanka is bijgevolg niet meer actueel, gezien verwacht kan worden dat u zich samen met uw man in Sri Lanka vestigt. Uw vrees voor uw familie en dorpelingen is evenmin aannemelijk. In de beoordeling van het verzoek van uw man werd reeds uitgebreid uiteengezet waarom de aangehaalde problemen met betrekking tot zijn religie niet aannemelijk zijn (zie supra). Het CGVS trekt in se niet in twijfel dat de bekering van uw man tot het christendom mogelijk tot spanningen kan leiden met uw familie en/of de lokale moslinggemeenschap in het dorp, die evenwel niet noodzakelijk zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging of ernstige schade beschouwd te kunnen worden. In elk geval dient gewezen te worden op het feit dat uw man reeds sinds 2013 in Colombo woonde. Gezien de verklaringen van uw man met betrekking tot vervolgingsfeiten in Colombo niet geloofwaardig zijn (zie supra) kan verwacht worden dat u zich bij terugkeer naar Sri Lanka samen met uw man in Colombo vestigt, waar u aan eventuele spanningen op familiaal en dorpsniveau zou ontkomen. Het CGVS stelt vast dat u sinds uw vertrek uit Sri Lanka geen contact meer gehad hebt met uw familie en dat u ook tijdens uw verblijf van zes maanden in Colombo vlak voor uw vertrek geen contact had met uw familie (CGVS, p. 4-5). Bijgevolg is er geen enkele concrete indicatie dat uw familie of personen uit uw regio van herkomst u zouden vervolgen of u ernstige schade zouden berokkenen als u zich met uw man in Colombo zou vestigen. Het CGVS merkt tevens op dat uw man ingenieur is en in Colombo gewerkt heeft in die functie, waardoor aangenomen kan worden dat hij kan instaan voor het levensonderhoud van jullie beiden (CGVS, 2016889, p. 6).

Met betrekking tot uw verklaringen dat uw familie u sloeg, waardoor u in april 2018 een miskraam had, en dat uw familie u wou dwingen te huwen met een andere man die in Qatar werkte, dient het volgende opgemerkt te worden (CGVS 2016889, p. 14, 17, 20). Vooreerst kan niet objectief vastgesteld worden dat uw miskraam – waarvan u geen enkel medisch attest neerlegt – het gevolg was van slagen door uw familie. Voorts is het opmerkelijk dat uw familie u pas in september zou laten huwen met deze man hoewel ze al in maart zo'n plan hadden (CGVS 2016889, p. 17, 20). Het CGVS herhaalt bovendien nogmaals dat u geen contact meer hebt met uw familie en dat verwacht kan worden dat u zich bij terugkeer samen met uw man in Colombo vestigt, waardoor het geenszins aannemelijk is dat u bij terugkeer een risico op gedwongen huwelijk of mishandeling door uw familie zou lopen.

Met betrekking tot uw verklaring dat u niet in Colombo kan wonen omdat u daar eens uit een winkel werd gejaagd omdat u islamitische kleding droeg, dient opgemerkt te worden dat dit een eenmalige ervaring was (CGVS 2016889, p. 19). Hoewel dergelijk incident uiteraard afkeurenswaardig is, is het geenszins zwaarwichtig genoeg om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade.

U haalde tenslotte aan dat de smokkelaar zich in Zwitserland probeerde te misdragen ten aanzien van u (CGVS 2016889, p. 22-24). U hebt sinds uw komst naar België geen contact meer gehad met de smokkelaar maar u vreest dat mensen in Sri Lanka zich op dezelfde manier zullen misdragen ten aanzien van u indien u alleen in Sri Lanka zou wonen. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt hoeft u bij terugkeer echter niet alleen te wonen, u kan immers samen met uw man wonen, waardoor deze vrees niet meer actueel is. U gaf overigens aan dat u in Sri Lanka nooit dergelijke misdragingen hebt meegemaakt.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende waarde en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. De foto's en video's van uw man werden reeds in de bovenvermelde beslissing van uw man besproken. De kopie van uw identiteitskaart, uw medische documenten en toelating tot psychologische begeleiding werden hierboven reeds besproken. De kopie van uw huwelijksakte vormt hoogstens een begin van bewijs van uw huwelijk, dat niet in twijfel getrokken wordt in deze beslissing. Met betrekking tot de klacht die u indiende bij de politie over de verdwijning van uw man en het ontvangstbewijs ervan dient opgemerkt te worden dat deze documenten kopieën zijn, die door middel van knipen plakwerk makkelijk bewerkt kunnen worden en dus bewijswaarde ontberen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. De kopie van het Zwitserse document van uw man toont aan dat uw man in Zwitserland heeft verbleven, wat niet in twijfel getrokken wordt door het CGVS.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde

bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U verklaarde immers dat u met een paspoort Sri Lanka verliet en in het bezit was van een visum voor Duitsland op uw eigen naam. Informatie waarover het CGVS beschikt bevestigt dat de Duitse autoriteiten u een visum verstrekten in een paspoort met uw meisjesnaam (zie supra).

Hoewel u net zoals uw man verklaarde Tamil te zijn, legde u geen enkel document neer ter staving hiervan. Zoals in de beslissing in hoofde van uw man reeds werd opgemerkt is het feit dat uw moedertaal Tamil is geenszins voldoende om aan te tonen dat u Tamil bent. Zo ontstaat dan ook het vermoeden dat u in feite net zoals uw man tot de bevolkingsgroep van Sri Lankaanse moslims behoort (zie supra). Volledigheidshalve voegt het CGVS toch onderstaande informatie met betrekking tot Tamils toe.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE (CGVS 2016889, p. 9), en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft (zie supra), acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig / ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij vooreerst als volgt: “Verwerende partij herneemt eerst de motivering die zij uiteenzette in hoofde van de echtgenoot van verzoekende partij, de heer A.M.M. (DVZ 8915637). Verzoekende partij verwijst wat dat betreft naar de motieven zoals uiteengezet in zijn verzoekschrift.” Het beroep van de echtgenoot van de verzoekende partij is bij de Raad bekend onder rolnummer RvV 270 646 / IV. In zijn arrest van 9 juni 2022 met nummer 273 893 vatte de Raad het verzoekschrift van de echtgenoot van de verzoekende partij als volgt samen:

“In haar verzoekschrift wijst de verzoekende partij op de materiële motiveringsplicht en stelt zij onder verwijzing naar rechtsleer en rechtspraak van de Raad van State dat: “In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten”.

Verder betoogt de verzoekende partij dat zij heeft uitgelegd dat zij ten aanzien van de Zwitserse asielinstanties op aanraden van derden leugenachtige verklaringen heeft afgelegd en dat zij in België de waarheid heeft verteld over haar documenten, haar problemen en haar vrees. Zij stelt dat haar paspoort nog in Sri Lanka ligt maar dat zij geen contact meer heeft met haar familie waardoor zij haar paspoort niet kan opvragen. Tevens stelt de verzoekende partij in haar verzoekschrift als volgt: “Nochtans is de vrees van verzoekende partij niet zo hypothetisch. Haar land wordt immers geteisterd door criminaliteit en corruptie. Verzoekende partij heeft jarenlang buiten Sri Lanka gewoond. Indien zij”.

Vervolgens herhaalt de verzoekende partij dat zij in Zwitserland niet de waarheid heeft verteld. Zij meent dat zij een tweede kans verdient en dat de commissaris-generaal haar vluchtrelaas moet aanhoren zonder telkens terug te grijpen naar haar verklaringen in Zwitserland. Volgens haar heeft de commissaris-generaal op geen enkel ogenblik een onderzoek ten gronde gevoerd naar haar vrees.

De verzoekende partij stelt verder dat zij in Sri Lanka werd gediscrimineerd omwille van haar religie. Zij wijst erop dat de commissaris-generaal niet ontkent dat religieuze minderheden worden gediscrimineerd in Sri Lanka. War de commissaris-generaal twijfels uit ten aanzien van haar geloofsovertuiging repliceert de verzoekende partij dat: “Verzoekende partij was reeds in 2013 geïnteresseerd in het christendom en is naar de kerk beginnen gaan in 2014. Binnen het christendom herkende zij zich het meest in het protestantisme. Echter, waar zij verbleef in Colombo, waren er geen protestantse kerken’ aanwezig. Echter haar geloof in het christendom was zodanig groot dat zij naar de (katholieke) kerk bleef gaan omdat men predikte over Jezus en de christelijke waarden in beide geloven dezelfde zijn. Verzoekende partij heeft verschillende foto’s en video’s voorgelegd van haar waarop te zien is dat zij diensten bij woont, alsook haar doopcertificaat. Zij heeft uitgelegd dat deze beelden verspreid en openbaar werden gemaakt waardoor zij in de problemen is gekomen.” De verzoekende partij begrijpt niet dat er wordt getwijfeld aan haar religieuze overtuiging.

Met betrekking tot de klachten bij de politie betoogt de verzoekende partij in haar verzoekschrift dat:

“Verzoekende partij diende een klacht in tegen haar belagers. Zij heeft de PV hiervan afgegeven aan de Zwitserse autoriteiten. Het is vreemd dat verwerende partij over het Zwitsers asioldossier van verzoekende partij lijkt te beschikken doch geen kennis heeft over de inhoud van de klacht. In België had verzoekende partij enkel nog het ontvangstbewijs van de klacht bij, gezien de klacht zelf zich aldus in Zwitserland bevond. Bovendien kan verzoekende partij enkel haar eigen daden bewijzen, namelijk de klacht die zij indiende bij de politie. Zij ondernamen echter niets. Hoe verwacht verwerende partij dat verzoekende partij dat aantoonst? Dit is niet ernstig. Verzoekende partij verloor hoerdoor haar geloof in de politie en hun bereidheid om verzoekende partij daadwerkelijk te beschermen en diende zij geen klacht meer in toen zij mishandeld en ontvoerd werd.”

Wat betreft haar ontsnapping na haar ontvoering voert de verzoekende partij in haar verzoekschrift aan dat: “Verzoekende partij kon ontsnappen omdat men dacht dat zij te zwak was om een ontsnappingspoging te ondernemen. Zij hadden verzoekende partij geslagen en vastgebonden. Het huis

was op slot en verzoekende partij was op het ogenblik dat haar ontvoerders niet thuis waren bewusteloos. Verzoekende partij heeft zich kunnen losmaken en is ontsnapt door het raam. Dit mag dan wel onwaarschijnlijk lijken voor verwerende partij, maar verzoekende partij kan maar vertellen wat haar is overkomen en hoe zij is kunnen ontsnappen.

Verzoekende partij is na haar ontsnapping naar de kerk gegaan en is er verzorgd door een vriend van de pastoor die dokter was."

Vervolgens wijst de verzoekende partij op haar deelname aan activiteiten van het Tamil Coordinating Committee (hierna: TCC) in België. Zij betoogt dat: "Verwerende partij betwist niet dat verzoekende partij zowel in België als in Zwitserland actief is geweest voor het TCC, dat zij deelnam aan manifestaties en deze organisatie actief steunde. Dat verzoekende partij deze manifestaties niet organiseerde, is irrelevant voor de Sri Lankaanse autoriteiten. Verwerende partij wordt door zijn loutere deelname als verrader gezien en loopt gevaar bij terugkeer naar Sri Lanka. Verwerende partij stelt dat de Sri Lankaanse autoriteiten waarschijnlijk niet op de hoogte zijn van de activiteiten van verzoekende partij in België voor het TCC en daarom ook niet zullen geïnterviewd worden. Echter, verwerende partij kan dit onmogelijk met zekerheid stellen. De manifestaties waren namelijk openbaar en iedereen kon aanwezig zijn. Verwerende partij weet niet waar de Sri Lankaanse autoriteiten van op de hoogte zijn en van wat niet. Zij meent aldus verzoekende partij terug te kunnen sturen en hoopt op goed geluk dat ze onder de radar blijven van de Sri Lankaanse autoriteiten. Dit is bijzonder onzorgvuldig en brengt verzoekende partij in imminent gevaar.

Verwerende partij tracht het dan over een andere boei te gooien en trekt in twijfel of verzoekende partij van Tamil etnie zou zijn - quod certe non. Echter, verzoekende partij heeft vanaf haar aankomst in België aangegeven Tamil te zijn, zij spreekt Tamil en er is geen enkele reden om haar etnie in twijfel te trekken. Verzoekende partij heeft dan ook het gevoel dat verwerende partij haar etnie in twijfel trekt pour la besoin de la cause.

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij de vrees en de problemen van verzoekende partij nooit ten gronde heeft onderzocht en zeer snel tot een negatieve beslissing is gekomen.

Het leven van verzoekende partij is nog steeds in gevaar in Sri Lanka, zij wordt nog steeds gezocht in Sri Lanka en wordt weldegelijk geïnterviewd waardoor haar leven in gevaar is en zij onmogelijk terug kan keren naar haar land van herkomst."

2.3. In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij met betrekking tot haar eigen vluchtmotieven dat:

"Uiteraard wilde verzoekende partij worden herenigd met haar man, maar het een sluit het ander toch niet uit? De man van verzoekende partij was het land uit gevlucht om verschillende redenen, en hij werd gezocht in Sri Lanka. Ook verzoekende partij kende hierdoor verschillende problemen, waardoor zij ook bedreigd en mishandeld werd. Haar eerste doel was om haar man terug te vinden en met hem te worden herenigd, maar uiteraard geldt de vrees in hoofdte van haar man ook in haar hoofdte gezien haar leven evenveel in gevaar is in Sri Lanka.

Wat haar identiteit betreft, heeft verzoekende partij een kopie voorgelegd van haar identiteitskaart. Dat is het enige documenten dat zij in haar bezit had en waarmee zij haar identiteit kon bewijzen. Verzoekende partij heeft ook geen enkele reden om haar ware identiteit verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties en heet vanaf het begin de waarheid verteld.

[...] Verwerende partij heeft evenmin een grondig onderzoek gevoerd naar haar vrees die zij uiteenzette omwille van een gedwongen huwelijk, de mishandelingen door haar familie waardoor zij een miskraam kreeg enz, omdat zij hier geen bewijsstukken kon voorleggen.

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Zij weet maar al te goed dat dergelijke zaken - met name intra familiaal geweld - niet snel worden aangegeven door een vrouw, laat staan dat er daar onderzoeken en/of veroordelingen van komen. Dat is niet zo in België en nog minder in Sri Lanka. Het is dan ook niet ernstig te verwachten dat verzoekende partij hiervan uitgebreide bewijsstukken van zou moeten voorleggen."

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop

de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij beroept zich grotendeels op dezelfde vluchtmotieven als haar echtgenoot. De echtgenoot van de verzoekende partij voert aan dat hij problemen kende met moslims en de boeddhistische gemeenschap omdat hij zich tot het christendom bekeerde, dat hij door de Sri Lankaanse autoriteiten ervan wordt verdacht betrokken te zijn geweest bij de Paasaanslagen van 21 april 2019, alsook dat hij wordt gevisieerd omwille van zijn deelname aan activiteiten van het TCC in Europa. De verzoekende partij voert daarnaast nog aan dat zij niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat zij er niet alleen kan wonen, dat zij vreest niet te worden geaccepteerd door haar familie en haar dorpelingen en dat zij vreest in de gevangenis te belanden in het kader van de Paasaanslagen. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

5.2. De verzoekende partij beroept zich op dezelfde feiten en middelen als deze die werden ontwikkeld door haar echtgenoot, wiens dossier gekend is bij de Raad onder rolnummer RvV 270 646 / IV. Inzake de echtgenoot van de verzoekende partij werd door de Raad in zijn arrest van 9 juni 2022 met nummer 273 893 geoordeeld als volgt:

"55.2. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij een bundel documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en de aanvullende nota).

De verzoekende partij legt haar geboorteakte voor, haar rijbewijs alsook de identiteitspagina van een volgens haar verklaringen vals paspoort. In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal evenwel terecht vast dat de verzoekende partij geen enkel origineel identiteitsdocument voorlegt en dat haar verklaringen omtrent haar identiteitsdocumenten tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden bevatten waardoor afbreuk wordt gedaan aan haar algehele geloofwaardigheid:

"Ten eerste legde u geen enkel origineel identiteitsdocument neer. U legde slechts een kopie van uw geboorteakte neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in het verzoek om internationale bescherming en kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Bovendien kunnen deze documenten van belang zijn, bijvoorbeeld voor de inschatting van het ogenblik van uw vertrek uit Sri Lanka of de manier waarop u reisde. U verklaarde dat u met een vals Sri Lankaans paspoort Sri Lanka verliet en legde een kopie van de identiteitspagina van dit valse paspoort neer (CGVS 1923529, p. 5). De persoonlijke gegevens op het paspoort zoals de naam, geboortedatum en geboorteplaats zouden uw echte gegevens zijn, het nummer van de identiteitskaart vermeld op het paspoort zou niet het juiste nummer zijn (CGVS 1923529, p. 5). Uit de kopie van uw Zwitserse asiëldossier blijkt echter dat u in Zwitserland een document van een politieklaacht neerlegde waarin uw identiteitsgegevens vermeld worden, met onder meer het nummer van uw identiteitskaart, met name xxxxxxxxV (Staatssekretariat für Migration SEM, Anhörung nach Art. 29 AsylG, p. 2). Hetzelfde nummer staat vermeld op het paspoort waarvan u in onderhavig verzoek een kopie neerlegde. Uw bewering dat dit nummer incorrect is en dat het paspoort vals is komt aldus op losse schroeven te staan. Dit valse paspoort zou ingehouden zijn door de Griekse autoriteiten, wat een blote bewering is die u niet staakt (CGVS 1923529, p. 9). U verklaarde dat er valse visums en stempels van veel landen in het valse paspoort stonden (CGVS 1923529, p. 9). Bij uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland zou u

gezegd hebben dat u effectief naar veel landen gereisd was, maar dit zou een verzinsel zijn dat u vertelde op aanraden van anderen (CGVS 1923529, p. 20). Uit de kopie van uw Zwitserse asiëldossier blijkt dat u daar vertelde over uw reizen naar Qatar en Wit-Rusland: *“Im Jahre 2017 seien Sie für einen Monat nach Katar gereist, wo Sie einen Freund besucht und privat über den Islam geforscht hätten. Etwa einen Monat nach Ihrer Rückkehr aus Katar seien Sie nach Belarus gereist, wo Sie in der Stadt Witebsk einen dreimonatigen Russischkurs besucht hätten.”* (vrije vertaling: In 2017 reisde u voor een maand naar Qatar, waar u een vriend bezocht en privéonderzoek deed over de islam. Ongeveer een maand na uw terugkeer uit Qatar reisde u naar Wit-Rusland, waar u in de stad Witebsk een cursus Russisch van drie maanden volgde.) (Staatssekretariat für Migration SEM, Asylentscheid d.d. 12/06/2019, p. 2). Dat u dergelijke zaken en details zou verzinnen louter omdat iemand anders u dat aanraadde is weinig aannemelijk. Uw naar eigen zeggen echte paspoort ligt thuis in Sri Lanka bij uw familie. U kan hen niet contacteren omwille van de vijandigheid en u hebt geen foto van dit paspoort, zo zei u (CGVS 1923529, p. 5). Dit is een weinig overtuigende verklaring voor het ontbreken van uw echte paspoort. Dat uw paspoort in het huis van uw familie in uw dorp van herkomst ligt is bevreemdend, gezien u sinds 2013 in Colombo woont. Bovendien merkt het CGVS op dat u in Zwitserland andere verklaringen aflegde over uw paspoort, zoals blijkt uit het arrest inzake uw verzoek om internationale bescherming daar: *“Daraufhin habe ihm der Pfarrer zur Ausreise geraten. Seinen Pass habe er bereits früher einem Schlepper ausgehändigt, da er damit gerechnet habe, wegen der Konversion Probleme zu bekommen.”* (vrije vertaling: De pastoor adviseerde hem toen het land te verlaten. Hij had zijn paspoort al eerder aan een smokkelaar gegeven omdat hij verwachtte dat hij problemen zou krijgen omwille van de bekering.) (Bundesverwaltungsgericht, Urteil vom 17. Juli 2019, p. 2). Dit alles sterkt het vermoeden dat er slechts sprake is van één paspoort, met name uw echte paspoort, en dat u met dit paspoort uw land verliet. Uw echte identiteitskaart zou u wel op zak gehad hebben bij vertrek uit Sri Lanka. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat u met een vals paspoort met een incorrect identiteitskaartnummer reisde, het is immers weinig aannemelijk dat u het risico zou nemen te reizen met documenten die in tegenstrijd zijn met elkaar. Ook uw identiteitskaart legt u overigens niet neer. Die zou u verloren hebben toen de boot waarmee u van Turkije naar Griekenland reisde zonk, wat een eerder stereotiepe verklaring is (CGVS 1923529, p. 5). Het geheel van uw verklaringen met betrekking tot de voorgelegde identiteitsdocumenten en het ontbreken van uw originele identiteitsdocumenten overtuigt geenszins. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u uw identiteitsdocumenten liever achterhoudt voor de Belgische asiëldiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Het ontbreken van een origineel identiteitsdocument houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw asiërelaas, daar u ons geen sluitend zicht geeft op wie u bent, waar u vandaan komt en op welke manier u uw land verliet en naar Europa reisde.”

In haar verzoekschrift komt zij dienaangaande niet verder dan te herhalen dat zij in Zwitserland op aanraden van derden leugenachtige verklaringen aflegde en dat haar paspoort zich nog in Sri Lanka bevindt omdat zij dit niet kan opvragen daar zij geen contact meer heeft met haar familie. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen kan echter bezwaarlijk worden beschouwd als een dienstig verweer teneinde op de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering een ander licht te werpen. Het is niet geloofwaardig dat de verzoekende partij in Zwitserland louter op aanraden van derden leugenachtige verklaringen zou afleggen over kernelementen van haar verzoek om internationale bescherming. Verder wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat de verzoekende partij verklaarde dat zij sinds 2013 in Colombo woont, zodat haar bewering dat zij aan haar familie niet kan vragen om het paspoort op te sturen geenszins een afdoende verschoning biedt voor het niet voorleggen van haar origineel paspoort. De verzoekende partij voegt bij haar aanvullende nota een kopie van haar identiteitskaart. Ter terechtzitting verklaart zij dat zij deze kopie had teruggevonden op haar Google Drive en deze daarom nu pas neerlegt. Er kan evenwel niet worden ingezien dat de verzoekende partij niet eerder in staat was om deze kopie voor te leggen. Hoe dan ook, vermeldt haar identiteitskaart eveneens hetzelfde identiteitsnummer (xxxxxxxV) als in de klacht en de identiteitspagina van het paspoort wordt vermeld, hoewel de verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud beweerde dat het in het paspoort vermelde nummer niet het juiste is. De verzoekende partij legt bovendien enkel een kopie van haar identiteitskaart voor die wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk slechts een beperkte bewijswaarde heeft. Er dient dan ook besloten dat de verzoekende partij nog steeds nalaat een origineel identiteitsdocument voor te leggen en dat haar verklaringen hierover het ontbreken van originele identiteitsdocumenten allerminst verschonen, integendeel. Als zodanig wordt overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet afbreuk gedaan aan de algehele geloofwaardigheid van de verzoekende partij.

Verder legt de verzoekende partij een kopie van haar doopcertificaat voor. Haar echtgenote legt tevens foto's en video's voor van de verzoekende partij (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). De bewijswaarde van het doopcertificaat is beperkt aangezien enkel een kopie wordt voorgelegd die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk manipuleerbaar is. Bovendien verklaarde de verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud dat haar vriend geen originele versie van het

certificaat durfde opsturen omdat er een onderzoek gaande is naar haar, hetgeen allerm minst een geloofwaardige, afdoende verschoning vormt voor het ontbreken van een originele versie. Ook de foto's en video's die haar echtgenote voorlegt, hebben een beperkte bewijswaarde gelet op de mogelijke inscenering van wat wordt afgebeeld naar plaats, tijd en omstandigheden. De foto's en video's en het doopcertificaat volstaan in deze stand van zaken op zich dan ook niet teneinde de voorgehouden bekering van de verzoekende partij tot het christendom aannemelijk te achten.

Tevens legt de verzoekende partij een ontvangstbewijs van een klacht voor. Aangezien de verzoekende partij niet de klacht zelf voorlegt, kan uit dit ontvangstbewijs niet blijken waarop de klacht betrekking zou hebben. Aldus volstaat dit ontvangstbewijs niet teneinde de aangevoerde vervolgingsfeiten in concreto aannemelijk te achten.

De echtgenote van de verzoekende partij legt ook een aantal foto's voor van de deelname van de verzoekende partij aan activiteiten van het TCC in België (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat de verzoekende partij op deze foto's zo klein is afgebeeld dat zij amper herkenbaar is en dat de verzoekende partij zelf niet kon aangeven wanneer de foto's werden gemaakt en of zij al dan niet alle op hetzelfde moment werden gemaakt. Aangezien privéfoto's hoe dan ook slechts een beperkte bewijswaarde hebben, volstaan deze foto's in deze stand van zaken niet om aan te nemen dat de verzoekende partij ingeval van terugkeer naar Sri Lanka daadwerkelijk door de Sri Lankaanse autoriteiten zou worden gevisieerd omwille van haar deelname aan de activiteiten van het TCC in België.

Verder legt de verzoekende partij een oproepingsbrief van de politie voor haar vriend T. voor. Aangezien deze oproeping betrekking heeft op T. en niet op de verzoekende partij, volstaat deze brief geenszins teneinde in concreto aannemelijk te maken dat de verzoekende partij daadwerkelijk door de Sri Lankaanse autoriteiten zou worden gevisieerd.

Het nieuwsartikel dat de verzoekende partij voorlegt, bevat louter algemene informatie over de situatie in Sri Lanka en heeft geen betrekking op de persoonlijke, individuele situatie van de verzoekende partij. Het artikel toegevoegd aan de aanvullende nota met betrekking tot een aanval op het huis van de verzoekende partij is louter een kopie die wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk slechts een beperkte bewijswaarde heeft. Bovendien blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie met betrekking tot corruptie en documentfraude in Sri Lanka (zie map 'Landeninformatie') dat het mogelijk is om (tegen betaling) valse artikelen in Sri Lankaanse media te laten verschijnen. De Raad stelt tevens vast dat het artikel op 18 januari 2022 verscheen en dat erin wordt vermeld dat de broers van de verzoekende partij op het moment van de aanval in de woning verbleven, terwijl de verzoekende partij verklaarde dat zij niet weet waar haar broers verblijven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de verzoekende partij ervan op de hoogte is dat haar broers in haar eigen woning verblijven. Dat de inhoud van dit artikel niet overeenstemt met de verklaringen van de verzoekende partij, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de bewijswaarde ervan.

Met betrekking tot de overige door de verzoekende partij voorgelegde documenten motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat: "Het handgeschreven briefje in verband met tracing van uw vrouw bevat louter de vermelding "tracing" en "Red Cross International" en heeft geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. Het handgeschreven briefje betreft het gebruik van paracetamol, acetylcysteïne (slijmverducer, zie toegevoegde info) en sedistress (kruidengeneesmiddel om de milde symptomen van mentale stress te verlichten en het inslapen te vergemakkelijken, zie toegevoegde info). Eventueel gebruik van deze medicijnen kan uw onaannemelijke verklaringen niet vergoelijken. Bovendien zijn op het briefje zelfs geen naam en datum vermeld, waardoor niet vaststaat dat u deze medicatie neemt. De kopie van het document van het opvangcentrum toont louter aan dat uw vrouw toelating kreeg om op consultatie te gaan bij een psycholoog en heeft geen impact op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming." In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer, zodat deze motivering onverminderd overeind blijft.

Hoewel de verzoekende partij zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud of relatieve bewijswaarde in deze stand van zaken op zich niet volstaan om haar vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.3. In de bestreden beslissing onderzoekt de verwerende partij de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de beweemde problemen die zij in Sri Lanka stelt te hebben ondervonden. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan deze beweemde problemen van de verzoekende partij. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dat:

(i) de verzoekende partij geen enkel origineel identiteitsdocument voorlegt en tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegt over haar identiteitsdocumenten, waardoor afbreuk wordt gedaan aan haar algehele geloofwaardigheid, hetgeen op zijn beurt een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas (zie ook supra punt 5.2.).

(ii) het gedrag van de verzoekende partij in andere Europese landen de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas verder aantast:

a) de verzoekende partij was reeds op 13 september 2018 in Griekenland, diende er pas op 5 december 2018 een verzoek om internationale bescherming doch wachtte de uitkomst van deze asielprocedure niet af omdat zij er geen accommodatie had en een Sri Lankaan haar aanraade om naar België te reizen.

b) de verzoekende partij werd in Zwitserland gevat en diende er een verzoek om internationale bescherming in doch zij zou er op aanraden van derden leugenachtige verklaringen hebben afgelegd. Zo verklaarde zij er dat zij tijdens haar huisarrest geen eten en drinken kreeg, terwijl zij in België haar verklaringen aanpast en beweert dat zij geen goed eten kreeg. Ook waren haar verklaringen in Zwitserland over de duur van haar vasthouding thuis niet coherent. Dit klemmt des te meer daar zij niet meer precies weet waarover zij in Zwitserland leugenachtige verklaringen had afgelegd. De verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat er in Zwitserland communicatieproblemen zouden zijn geweest met de tolk, zoals zij thans beweert. Bovendien verliet de verzoekende partij Zwitserland alvorens de beslissing inzake haar beroep tegen de Zwitserse weigeringsbeslissing af te wachten.

c) het vluchtrelaas van de verzoekende partij werd door de Zwitserse asielinstanties ongeloofwaardig bevonden en de verzoekende partij slaagt er heden niet in de geloofwaardigheid van haar relaas te herstellen door te wijzen op de slechte adviezen van derden en/of communicatieproblemen.

(iii) met betrekking tot de christelijke geloofsovertuiging van de verzoekende partij dient te worden vastgesteld dat:

a) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) weliswaar blijkt dat religieuze minderheden zoals christenen en moslims in Sri Lanka te maken kunnen krijgen met discriminatie, bedreigingen en geweld doch dat het loutere feit christen of moslim te zijn in Sri Lanka niet volstaat teneinde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te achten. Het komt de verzoeker om internationale bescherming toe om aan de hand van individuele elementen de voorgehouden nood aan internationale bescherming wegens zijn geloofsovertuiging in concreto aannemelijk te maken, waartoe de verzoekende partij evenwel in gebreke blijft.

b) de bekering van de verzoekende partij tot het christendom niet geloofwaardig is. Zo verklaarde de verzoekende partij in België dat haar interesse voor het christendom begon in 2013 in Colombo en dat zij in 2014 naar de kerk begon te gaan, terwijl zij in Zwitserland verklaarde dat zij pas in 2015 interesse begon te krijgen voor het christendom. Tevens stelt de verzoekende partij dat zij voor het protestantisme koos en het katholicisme vermeed, terwijl zij in Colombo wel naar katholieke kerken ging. Dat de protestantse erediensten in Colombo in het Singalees zijn, vormt hiervoor geen afdoende verklaring. Bovendien zijn de door haar en haar echtgenote voorgelegde documenten inzake haar geloofsovertuiging niet voldoende om deze overtuiging concreet aannemelijk te maken (zie ook supra punt 5.2.). Tevens is de kennis van de echtgenote van de verzoekende partij over de bekering en de christelijke geloofsovertuiging van de verzoekende partij dermate beperkt dat eens te meer afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van deze bekering en geloofsovertuiging.

c) indien aan de bekering van de verzoekende partij tot het christendom geloof zou worden gehecht, zij geen overtuigend begin van bewijs neerlegt van de door haar voorgehouden problemen naar aanleiding van deze bekering. Zij legt enkel een kopie van een ontvangstbewijs van een klacht bij de politie voor doch deze bevat geen inhoudelijke beschrijving van de klacht (zie ook supra punt 5.2.). De verzoekende partij maakt niet concreet aannemelijk dat de Sri Lankaanse politie onwillend zou zijn om haar klachten te registreren en/of haar bij te staan, zodat het niet aannemelijk is dat zij slechts eenmaal een klacht zou hebben ingediend nadat er op een avond in maart 2018 stenen naar haar huis zouden zijn gegooid terwijl zij zelfs geen poging ondernam om klacht in te dienen wanneer zij slachtoffer werd van andere, meer ernstige feiten zoals haar ontvoering en mishandeling, temeer omdat zij de daders van deze ontvoering wel degelijk beweert te kunnen identificeren als leden van de jihadistische groepering Tawhid Jamaat. De geloofwaardigheid van deze ontvoering komt nog verder op de helling te staan waar het niet aannemelijk is dat de verzoekende partij op een onbewaakt moment eenvoudig kon ontsnappen wanneer zij alleen werd gelaten en waar zij geen enkel medisch attest voorlegt ter staving van de ernstige mishandelingen die zij beweert te hebben ondergaan. Bovendien vermeldde de verzoekende partij in Zwitserland niets over deze vasthouding en mishandeling en beweerde zij dat er enkel sprake was van een (mislukte) poging haar te ontvoeren door leden van de moskee. Hoger werd reeds vastgesteld dat de verklaringen van de verzoekende partij over haar vasthouding thuis in zowel Zwitserland als België tegenstrijdig en uiteenlopend zijn. Verder vermeldde de verzoekende partij in Zwitserland evenmin iets over de beweerde problemen

met de boeddhistische monniken waaromtrent haar verklaringen in België verder slechts vaag en beperkt zijn. Waar de verzoekende partij stelt dat haar echtgenote werd geslagen door een monnik waardoor zij nog steeds een infectie heeft, slaagt zij er niet in dit incident te staven. Haar echtgenote legt weliswaar een Belgisch medisch attest voor (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) doch hierin wordt geen melding gemaakt van de oorzaak van de vastgestelde medische problemen. Waar de verzoekende partij beweert dat haar Facebookprofiel werd geblokkeerd omdat zij zaken in verband met het christendom postte, komt zij niet verder dan blote beweringen die zij niet in de tijd kan situeren, hetgeen des te meer klemmt daar uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat een Facebookprofiel in beginsel niet wordt geblokkeerd louter omwille van het delen van christelijke teksten.

(d) in zoverre aan de bekering van de verzoekende partij tot het christendom geloof wordt gehecht en zij hierdoor spanningen zou ondervinden met haar familieleden en/of leden van de lokale moslimgemeenschap in haar dorp, dit niet zwaarwichtig genoeg is om voor internationale bescherming in aanmerking te kunnen komen. Bovendien vestigde de verzoekende partij zich in 2013 in Colombo, alwaar zij aan eventuele spanningen met haar familie en/of de moslimgemeenschap in haar dorp van herkomst zou kunnen ontkomen.

(iv) uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij niet in de specifieke, negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat deze autoriteiten niet op de hoogte zijn van haar activiteiten voor het TCC in Europa, temeer daar haar rol en activiteiten voor het TCC beperkt zijn. Bovendien zijn er redenen om geen geloof te hechten aan de bewering van de verzoekende partij dat zij tot de Tamiletnie behoort. Zij verklaarde in Zwitserland immers een Moor te zijn en in haar geboorteakte wordt vermeld dat haar ouders Sri Lankaanse moslims (in het Tamil: ilangai sonahar) zijn, ook wel bekend als Sri Lankaanse Moren die het Tamil ook vaak als moedertaal hebben. Verder zijn de verklaringen van de verzoekende partij over de Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna: LTTE) niet te rijmen met de beschikbare informatie over deze organisatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Verder is de verzoekende partij zo goed als niet herkenbaar op de foto's die haar echtgenote had voorgelegd (zie ook supra punt 5.2.). De verzoekende partij toont voorts niet aan dat haar vriend T. werd ondervraagd naar aanleiding van haar activiteiten voor het TCC.

(v) de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar vriend T. door de CID werd gearresteerd omwille van haar. De oproepingsbrief die zij voorlegt bevat geen elementen waaruit dit zou kunnen blijken. De verzoekende partij weet voorts niet wat de CID aan T. heeft gevraagd en verklaarde dat T. zelf werd beschuldigd van steun aan de LTTE, hetgeen niets met de verzoekende partij te maken heeft.

(vi) geen geloof kan worden gehecht aan de problemen van de verzoekende partij met de Sri Lankaanse autoriteiten naar aanleiding van een beschuldiging van betrokkenheid bij de Paasaanslagen van 21 april 2019. Haar echtgenote legde tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop zij en de verzoekende partij hierover zouden zijn ondervraagd op het politiebureau en beweerde dat zij niet door de CID maar door de CBI werden geïnterviewd. Waar de verzoekende partij beweert dat de politie haar echtgenote nadien bleef martelen, vermeldde haar echtgenote zelf hierover niets. Er werd nooit een arrestatiebevel of oproepingsbrief opgemaakt. Voorts is het niet aannemelijk dat de verzoekende partij als christen ervan zou worden verdacht betrokken te zijn geweest bij de Paasaanslagen die voornamelijk tegen christelijke doelwitten waren gericht. Tevens is het niet aannemelijk dat de verzoekende partij van betrokkenheid bij de Paasaanslagen van 21 april 2019 zou worden verdacht aangezien zij zich op dat moment in Zwitserland bevond.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Zo herhaalt de verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij in Zwitserland leugenachtige verklaringen heeft afgelegd, dat zij in België wel de waarheid heeft verteld en dat haar relaas moet worden bekeken zonder terug te grijpen naar haar verklaringen in Zwitserland. Het dossier van de Zwitserse asielinstanties bevindt zich echter in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') en vormt dan ook één van de elementen waarop de Raad in het kader van onderhavig beroep vermag acht te slaan. De loutere

bewering dat de verzoekende partij in Zwitserland leugenachtige verklaringen heeft afgelegd maar dat zij in België wel de waarheid heeft verteld, volstaat op zich geenszins teneinde haar eerdere verklaringen in Zwitserland buiten beschouwing te laten. De verzoekende partij maakt immers niet concreet aannemelijk waarom zij in Zwitserland leugenachtige verklaringen zou afleggen met betrekking tot kernelementen van haar verzoek om internationale bescherming. Meer zelfs, in de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal er terecht op dat de verzoekende partij niet eens meer weet waarover zij in Zwitserland zou hebben gelogen. Er zijn dan ook geen gegronde redenen voorhanden om in casu geen rekening te houden met het aan het administratief dossier toegevoegde Zwitserse asiëldossier van de verzoekende partij. De vaststelling dat de verzoekende partij op het vlak van verschillende kernelementen van haar vluchtrelaas in Zwitserland en België tegenstrijdige, uiteenlopende en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd, zoals op uitgebreide wijze in de bestreden beslissing wordt uiteengezet, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit vluchtrelaas.

Met betrekking tot de motieven in de bestreden beslissing inzake haar bekering tot het christendom komt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen hieromtrent zoals zij deze tijdens haar persoonlijk onderhoud in België uiteenzette. Zo herhaalt zij dat zij sedert 2013 interesse kreeg voor het christendom, dat zij in 2014 naar de kerk begon te gaan, dat zij zich het meest herkende in het protestantisme maar dat er in Colombo geen protestantse kerken zijn waardoor zij naar een katholieke kerk bleef gaan “omdat men predikte over Jezus en de christelijke waarden in beide geloven dezelfde zijn”. Ook verwijst de verzoekende partij naar de foto's en video's die werden gemaakt en verspreid. Het louter herhalen van en volharden in (een deel van) haar eerdere verklaringen volstaat echter geenszins teneinde op de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Verder betoogt de verzoekende partij dat zij de klacht die zij in maart 2018 indiende en waarvan zij thans een kopie van het ontvangstbewijs voorlegde, aan de Zwitserse autoriteiten heeft afgegeven, zodat zij het vreemd acht dat de commissaris-generaal geen kennis heeft over de inhoud van de klacht hoewel hij over het Zwitserse asiëldossier van de verzoekende partij beschikt. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat zij de klacht nog had maar niet kon vinden en dat zij deze zou bezorgen indien zij de klacht alsnog zou vinden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Nergens vermeldde de verzoekende partij dat deze klacht zich in haar Zwitsers asiëldossier zou bevinden. De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij in Zwitserland beweerde dat zij in maart 2018 dreigde te worden ontvoerd waarna de politie kwam en zij daags nadien een klacht indiende (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier, Zwitsers asiëldossier, “Sachverhalt”). In België beweert zij echter dat er in maart 2018 mensen met een bestelwagen haar kwamen bedreigen bij haar huis en situeert zij haar ontvoering in mei 2018. Deze vaststellingen, die alle in het verlengde liggen van haar beweerde bekering tot het christendom, doen eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar bekering en van de problemen die zij omwille hiervan beweert te hebben gehad. Verder is het in het licht van de door de verzoekende partij geschetste omstandigheden wel degelijk onaannemelijk dat zij wel een klacht zou indienen bij de politie wanneer haar huis wordt bekogeld met stenen maar dat zij zelfs geen poging zou ondernemen om klacht in te dienen wanneer haar andere en ernstigere feiten overkomen. Dit klemt des te meer daar de verzoekende partij beweert dat zij geen klacht kon indienen omdat zij de daders niet kon identificeren, terwijl zij met betrekking tot de ontvoering wel kon zeggen dat de daders tot de jihadistische groepering Tawhid Jamaat behoren. Dat de verzoekende partij geen vertrouwen meer zou hebben in de politie en bijgevolg geen klachten meer trachtte in te dienen, is dan ook geenszins geloofwaardig.

In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij verder aan dat zij kon ontsnappen omdat men dacht dat zij te zwak was, omdat zij haar hadden geslagen en vastgebonden en omdat zij bewusteloos was op het moment waarop haar ontvoerders niet thuis waren. Zij heeft zich kunnen losmaken en is kunnen ontsnappen door het raam. Hiermee komt de verzoekende partij echter opnieuw niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen zoals afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS. Dit doet bovendien geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij in Zwitserland geen enkele melding maakte van deze ontvoering en er alleen een (mislukte) poging tot ontvoering door leden van de moskee aanhaalde. Evenmin legt de verzoekende partij een medisch attest voor ter staving van de mishandelingen en folteringen waarvan zij beweert tijdens haar ontvoering het slachtoffer te zijn geweest.

Inzake haar deelname aan activiteiten van het TCC, wijst de verzoekende partij er vooreerst op dat zij vanaf haar aankomst in België heeft aangegeven dat zij Tamil is, dat zij het Tamil spreekt en dat er geen enkele reden is om haar etnie in twijfel te trekken. Nochtans wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat (i) de verzoekende partij in Zwitserland aangaf Moor te zijn, (ii) haar ouders in de voorgelegde geboortekarte als “Ilangal sonahar” oftewel Singalese Moren worden aangeduid, (iii) het Tamil ook voor vele Singalese Moren de moedertaal is, en (iv) de verklaringen van de verzoekende partij over de LTTE niet te rijmen zijn met beschikbare informatie over deze groepering in het administratief

dossier (zie map 'Landeninformatie'). Dienaangaande voert de verzoekende partij geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus staat het allerm minst vast dat de verzoekende partij daadwerkelijk tot de Tamiletnie behoort. Dit klemmt des te meer daar zij niet weet waarvoor de afkorting TCC staat. De rol van de verzoekende partij voor het TCC is voorts wel degelijk van belang. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat, mede gelet op de ongeloofwaardigheid van de overige elementen van haar vluchtrelaas, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de verzoekende partij niet in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staat. Er is dan ook geenszins sprake van "hopen op goed geluk dat de verzoekende partij onder de radar van de Sri Lankaanse autoriteiten blijft", zoals zij in haar verzoekschrift beweert. Voor het overige brengt zij geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat de Sri Lankaanse autoriteiten alsnog op de hoogte zijn van haar activiteiten in België en/of dat zij haar omwille hiervan zouden viseren ingeval van terugkeer naar Sri Lanka. Aldus slaagt zij er niet in alsnog in concreto aan te tonen dat zij tot de Tamiletnie behoort en/of dat zij omwille van haar beperkte activiteiten voor het TCC door de Sri Lankaanse autoriteiten zou worden geviséerd. Voor het overige komt de verzoekende partij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven uit de bestreden beslissing in concreto te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.4. Mede gelet op haar ongeloofwaardige verklaringen hierover, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens terecht dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt op basis van de meest recente landeninformatie terecht gemotiveerd dat: "Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.,

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten (zie supra).

Hoewel u verklaarde Tamil te zijn, is het op basis van de door u neergelegde geboorteakte en uw verklaringen in Zwitserland niet geloofwaardig dat u tot de Tamil bevolkingsgroep behoort (zie supra). Volledigheidshalve voegt het CGVS toch onderstaande informatie met betrekking tot Tamils toe. Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE (CGVS 1923529, p. 9), en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Als dusdanig blijft voormelde motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind. In zoverre de verzoekende partij volhardt dat zij tot de Tamilen behoort, dient erop gewezen dat hoger reeds werd vastgesteld dat zij zulks geenszins concreet aannemelijk maakt (zie supra punt 5.3.).

5.5. Uit het voorgaande blijkt dat de algemene geloofwaardigheid van de verzoekende partij niet is komen vast te staan en bijgevolg niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat het voordeel van de twijfel niet kan worden toegepast met betrekking tot verzoekende partij.

5.6. In casu, het geheel aan documenten en verzoekende partij haar verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de huidige algemene politieke en veiligheidssituatie in Sri Lanka, blijken er geen concrete aanwijzingen dat zij bij terugkeer problemen zal ondervinden met de Sri Lankaanse overheden of andere actoren.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen."

In zoverre de verzoekende partij zich beroept op dezelfde vluchtmotieven als haar echtgenoot geldt voormelde motivering derhalve ook voor haar.

5.3. Met betrekking tot de andere vluchtmotieven van de verzoekende partij, met name dat zij niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat zij er niet alleen kan wonen, dat zij vreest niet te worden geaccepteerd door haar familie en haar dorpelingen en dat zij vreest in de gevangenis te belanden in het kader van de Paasaanslagen, onderzoekt de verwerende partij de verklaringen van de verzoekende partij omtrent deze beweerdde problemen. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan deze beweerdde problemen van de verzoekende partij. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dat:

(i) de verzoekende partij in Zwitserland geen verzoek om internationale bescherming indiende en dat zij in België verklaart een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend in de hoop hiermee haar echtgenoot te kunnen terugvinden, hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

(ii) de verzoekende partij geen enkel origineel identiteitsdocument voorlegt. Nochtans zou haar identiteitskaart bij een vriendin in Sri Lanka liggen met wie zij nog steeds contact heeft. De verzoekende partij legt enkel een kopie van haar identiteitskaart voor die wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk slechts een beperkte bewijswaarde heeft. Verder verklaarde de verzoekende partij dat zij met een door de smokkelaar geregeld paspoort met een visum voor Duitsland naar Europa reisde. Uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat inderdaad een Duits visum werd afgeleverd op de meisjesnaam van de verzoekende partij. De verzoekende partij weet echter amper informatie te verschaffen over het paspoort waarmee zij reisde en het visum dat zij bekam, zij legt bovendien ongeloofwaardige verklaringen af over haar reisweg en zij komt niet verder dan de stereotiepe bewering dat de smokkelaar het paspoort afnam. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat zij haar identiteitsdocumenten voor de Belgische asielinstanties verborgen tracht te houden.

(iii) de verzoekende partij intussen is herenigd met haar echtgenoot, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich samen in Sri Lanka vestigen. Haar vrees dat zij zich niet alleen in Sri Lanka kan vestigen is dan ook niet langer actueel. In zoverre de verzoekende partij vreest dat zij niet zal worden geaccepteerd, dient erop gewezen dat in de beoordeling ten aanzien van haar echtgenoot werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan diens bekering tot het christendom en dat, in zoverre

hieraan geloof kan worden gehecht, hij zich reeds in 2013 in Colombo vestigde alwaar hij zich aan eventuele spanningen met zijn familie en dorpsgemeenschap zou kunnen onttrekken. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat de verzoekende partij zich ingeval van terugkeer bij haar echtgenoot in Colombo vestigt. De vrees ten aanzien van haar familie dient verder te worden gerelativeerd daar waar zij sedert haar vertrek uit Sri Lanka geen contact meer had met haar familie en evenmin met hen contact had gedurende haar verblijf in Colombo de zes maanden voorafgaand aan haar vertrek uit Sri Lanka.

(iv) de verzoekende partij geen enkel stuk voorlegt waaruit blijkt dat zij een miskraam heeft gehad, laat staan dat dit miskraam werd veroorzaakt door de slagen die zij van haar familieleden zou hebben gekregen. Hoewel de familie van de verzoekende partij reeds in maart 2018 het plan had opgevat om haar uit te huwelijken, namen zij pas in september 2018 verdere stappen hiertoe. Zoals gesteld, kan bovendien redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich met haar echtgenoot in Colombo vestigt, van waaruit zij gedurende de zes maanden voorafgaand aan haar vertrek uit Sri Lanka al geen contact meer had met haar familie en nadien evenmin.

(v) het incident waarbij de verzoekende partij uit een winkel zou zijn gejaagd omdat zij islamitische kleding droeg, slechts een eenmalig incident betreft dat op zich niet zwaarwichtig genoeg is om in aanmerking te komen als een nood aan internationale bescherming.

(vi) waar de verzoekende partij aanvoert dat de smokkelaar zich in Zwitserland ten aanzien van haar probeerde te misdragen, zij geen contact meer heeft met de smokkelaar. Zoals gesteld, kan bovendien redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich met haar echtgenoot in Colombo vestigt, zodat haar vrees dat haar als alleenstaande in Sri Lanka hetzelfde zal overkomen, niet langer actueel is.

(vii) de door de verzoekende partij voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen ombuigen: *“De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende waarde en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. De foto's en video's van uw man werden reeds in de bovenvermelde beslissing van uw man besproken. De kopie van uw identiteitskaart, uw medische documenten en toelating tot psychologische begeleiding werden hierboven reeds besproken. De kopie van uw huwelijksakte vormt hoogstens een begin van bewijs van uw huwelijk, dat niet in twijfel getrokken wordt in deze beslissing. Met betrekking tot de klacht die u indiende bij de politie over de verdwijning van uw man en het ontvangstbewijs ervan dient opgemerkt te worden dat deze documenten kopieën zijn, die door middel van knip en plakwerk makkelijk bewerkt kunnen worden en dus bewijswaarde ontberen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. De kopie van het Zwitserse document van uw man toont aan dat uw man in Zwitserland heeft verbleven, wat niet in twijfel getrokken wordt door het CGVS.”*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te onkrachten.

Waar de verzoekende partij stelt dat het feit dat zij hoopte te worden herenigd met haar echtgenoot een nood aan internationale bescherming niet uitsluit, dient erop gewezen dat de verzoekende partij verklaarde dat zij aanvankelijk enkel naar Zwitserland en België reisde om er haar echtgenoot te vinden en dat zij niet van plan was om internationale bescherming te verzoeken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Het is niet omdat het terugvinden van haar echtgenoot niet uitsluit dat zij nood zou hebben aan internationale bescherming, dat afbreuk wordt gedaan aan de vaststelling dat de verzoekende partij verklaarde dat het bekomen van internationale bescherming aanvankelijk niet haar doelstelling was. Het is dit element dat de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas ondermijnt.

Verder wijst de verzoekende partij op haar identiteitskaart en stelt zij dat dit het enige document was dat zij in haar bezit had waarmee zij haar identiteit kon bewijzen. Zij betoogt dat zij geen enkele reden had om haar ware identiteit verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing evenwel terecht op dat de verzoekende partij geen enkel origineel identiteitsdocument voorlegt, dat de voorgelegde identiteitskaart slechts een kopie met beperkte bewijswaarde is en dat zij onaannemelijke verklaringen aflegt over haar reisweg en het paspoort met visum dat zij via een smokkelaar zou hebben bekomen. Nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekende partij haar identiteit voor de Belgische asielinstanties verborgen tracht te houden, doch er wordt wel terecht besloten dat het vermoeden ontstaat dat de verzoekende partij haar identiteitsdocumenten voor de Belgische asielinstanties verborgen tracht te houden omdat de inhoud ervan niet strookt met haar verklaringen. De verzoekende partij brengt in onderhavig verzoekschrift geen enkel element aan dat hierop een ander licht zou kunnen werpen.

Voorts kan de verzoekende partij niet worden gevolgd waar zij in haar verzoekschrift beweert dat geen grondig onderzoek werd gevoerd naar haar vrees voor een gedwongen huwelijk, voor mishandelingen door haar familie waardoor zij een miskraam kreeg *et cetera* “omdat zij hier geen bewijsstukken [van] kon voorleggen”. In de bestreden beslissing wordt er immers terecht op gewezen dat de verzoekende partij intussen is herenigd met haar echtgenoot, dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich ingeval van terugkeer naar Sri Lanka samen met haar echtgenoot in Colombo vestigt, dat zij sedert haar eigen verblijf in Colombo gedurende zes maanden voorafgaand aan haar vertrek uit Sri Lanka geen contact meer had met haar familie en dat haar familie tussen maart en september 2018 geen enkele stap ondernam om het beweerde gedwongen huwelijk te laten plaatsvinden. Bovendien liet de verzoekende partij na een medisch attest voor te leggen ter staving van haar miskraam en/of haar bewering dat dit werd veroorzaakt door geweld vanwege haar familieleden. Het geheel van deze elementen noopt ertoe te besluiten dat de verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat zij voor haar familie dient te vrezen ingeval van terugkeer naar Sri Lanka. Nergens wordt van de verzoekende partij verwacht dat zij uitgebreide bewijsstukken zou voorleggen van het intrafamiliaal geweld waarvan zij beweert het slachtoffer te zijn geweest.

Voor het overige komt de verzoekende partij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.4. Mede gelet op haar ongeloofwaardige verklaringen hierover, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens terecht dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt op basis van de meest recente landeninformatie terecht gemotiveerd dat: “Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U verklaarde immers dat u met een paspoort Sri Lanka verliet en in het bezit was van een visum voor Duitsland op uw eigen naam. Informatie waarover het CGVS beschikt bevestigt dat de Duitse autoriteiten u een visum verstrekten in een paspoort met uw meisjesnaam (zie supra).

Hoewel u net zoals uw man verklaarde Tamil te zijn, legde u geen enkel document neer ter staving hiervan. Zoals in de beslissing in hoofde van uw man reeds werd opgemerkt is het feit dat uw moedertaal Tamil is geenszins voldoende om aan te tonen dat u Tamil bent. Zo ontstaat dan ook het vermoeden dat u in feite net zoals uw man tot de bevolkingsgroep van Sri Lankaanse moslims behoort (zie supra). Volledigheidshalve voegt het CGVS toch onderstaande informatie met betrekking tot Tamils toe.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE (CGVS 2016889, p. 9), en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft (zie supra), acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Als dusdanig blijft voormelde motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind. In zoverre de verzoekende partij volhardt dat zij tot de Tamiletnie behoort, dient erop gewezen dat hoger reeds werd vastgesteld dat zij dit geenszins concreet aannemelijk maakt (zie supra punt 5.2.).

5.5. Uit het voorgaande blijkt dat de algemene geloofwaardigheid van de verzoekende partij niet is komen vast te staan en bijgevolg niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat het voordeel van de twijfel niet kan worden toegepast met betrekking tot verzoekende partij.

5.6. *In casu*, het geheel aan documenten en verzoekende partij haar verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de huidige algemene politieke en veiligheidssituatie in Sri Lanka, blijken er geen concrete aanwijzingen dat zij bij terugkeer problemen zal ondervinden met de Sri Lankaanse overheden of andere actoren.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

6.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

De Raad ontwaart noch in het administratief dossier noch in het rechtsplegingsdossier enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemd artikel zou kunnen onderbouwen, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daartoe over algemeen bekende informatie.

De verzoekende partij voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Ook kan de schending van het redelijkheidsbeginsel niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS